Lietas Nr. 139001416
Lietas arhīva Nr. 1-0014-16/5

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā, 2016. gada 21.martā
Valmieras rajona tiesas tiesnese A.Sīmane

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/ iesniegto sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers.B/ 2015.gada 27.novembra lēmumu Nr.2422.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

2015.gada 6.09. plkst.11.46 sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PF 501986 par to, ka 2015.gada 6.09. plkst.11.42 /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/ A4 ar valsts numuru /TL nr./ Rīgā pa Maskavas ielu virzienā no Dārziņa ielas uz Taisnā ielu ar ātrumu 95 km/h pie atļautā ātruma 70 km/h ceļa zīmes Nr.518 un 323 darbības zonā. Iespējamais minimālais braukšanas ātrums 92 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci STALKER DUAL, Nr.095450.

Pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 116.punkta prasības, /pers. A/ izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.8.panta 8.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 32.-37., 268.-274.1.pantu, 275.panta 1.daļas 1.punktu nolemts uzlikt naudas sodu 80 euro apmērā.

/pers. A/ lēmumu par viņam uzlikto sodu likumā noteiktā kārtībā pārsūdzējis, un ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2015.gada 27.novembra lēmumu Nr.2422 (turpmāk Iestādes Lēmums) augstāk minētais 2015.gada 6.septembra lēmums atstāts negrozīts, /pers. A/ sūdzība kā nepamatota noraidīta.

Lēmumā norādīts, ka tas pieņemts, pamatojoties uz sekojošiem pierādīšanas līdzekļiem – administratīvā pārkāpuma protokolu PF 501986, sūdzības iesniedzēja sniegto paskaidrojumu, VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora Valsts amatpersona ziņojumu (paskaidrojumu), pieprasīto video ierakstu ar 2015.gada 6.septembrī fiksēto braukšanas ātrumu, pieprasīto Verificēšanas sertifikātu mērierīcei Stalker Dual Vision Nr.095450, kura izmantota ātruma kontrolei, apstiprinājumu, ka inspektori Valsts amatpersona un /pers.D/ nokārtojuši ieskaiti par minētās mērierīces lietošanu, uz atkārtoti pieņemto ziņojumu (paskaidrojumu) no VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora Valsts amatpersona, uz VP RRP KPP PPP CPB jaunākā inspektora Valsts amatpersona sniegto ziņojumu (paskaidrojumu), liecinieces /pers. J/ paskaidrojumu, pašu /pers. A/ sūdzību. Izanalizējot minēto pierādījumu kopumu Lēmumā konstatēts, ka /pers. A/ ceļa zīmes 323 „maksimālā ātruma ierobežojums" darbības zonā pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h vadīja transportlīdzekli ar ātrumu 95km/h {pēc radara pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas (03%), kas ir 92km/h}, kas fiksēts ar ātruma mērierīci Stalker Dual Vision Nr.095450, fiksēts video ierakstā, policijas darbinieku ziņojumos (paskaidrojumos), ka /pers. A/ fiksētais braukšanas ātruma mērījums ir pieļaujams pierādījums, jo ātruma mērīšanai izmantota šim nolūkam paredzēta un derīga mērierīce, kurai izsniegts Verificēšanas sertifikāts, kuras veiktos mērījumus nav pamata apšaubīt, kamēr nav iegūti pārliecinoši pierādījumi par pretējo, ka ar mērierīci tiek fiksēts tieši /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir pareizi norādīts transportlīdzekļa /TL marka/ A4 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ virziens, ka tas brauca pa Maskavas ielu no Dārziņu ielas puses Taisnā iela virzienā. Lēmumā norādīts, ka nav iegūti pierādījumi, kas radītu pamatotas šaubas par /pers. A/ darbībām CSN prasību pārkāpumā, ka nekonstatē, ka ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, kas būtu par pamatu pieņemtā lēmuma atcelšanai.

2015.gada 30.decembrī Valmieras rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Iestādes Lēmumu, lūdzot to atcelt un izbeigt lietu, sūdzībā norādot, ka administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, kā arī Lēmumā norādīto faktu neatbilstība lietas faktiskajiem apstākļiem, kvalifikācijas kļūdas materiālo tiesību normu piemērošanā, pastāvošās pretrunas un amatpersonu neobjektivitāte norādot uz administratīvā pārkāpuma lietas paviršu izskatīšanu un LAPK 149.8.panta 8.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma neesamību.

/pers. A/ sūdzībā tiesai norāda, ka protokolā-lēmumā nav precīzi norādīts pārkāpuma izdarīšanas un lēmuma pieņemšanas datums, kas saskaņā ar ministru kabineta noteikumiem jānorāda tekstuālā veidā, līdz ar to nav ievērotas LAPK 248.panta 1.daļas un 274.panta 2.daļas 4.punkta prasības, kas esot par pamatu iesāktās lietvedības izbeigšanai; nav noskaidrotas ziņas par viņa personību, nav analizēts izdarītā pārkāpuma raksturs, vainas pakāpe, viņa attieksme pret pārkāpumu, kas jāņem vērā, uzliekot sodu; protokolā-lēmumā nav fiksēts neviens identificējams pierādījums, līdz ar to norādītais video, ziņojums un paskaidrojums nav izmantojami pierādījumu pārbaudei, tie nav pieļaujami un attiecināmi; protokolam-lēmumam neesot juridiska spēka, jo neesot norādīts pilns attiecīgās organizācijas nosaukums, personas amata nosaukums; augstākā iestāde, izskatot sūdzību, neesot tiesīga vākt papildus pierādījumus, viņam neesot izskaidrotas LAPK 260.pantā minētās tiesības un pienākumi, līdz ar to nespējis pilnvērtīgi aizstāvēt sevi; protokols-lēmums neesot sastādīts viņa klātbūtnē, tas sastādīts dienesta transportlīdzeklī un viņam atnests parakstīt 2 vietās; lēmumā neesot norādīta vieta, pilna

adrese, kur lēmumu var pārsūdzēt, neesot saprotams, ar kādu iestādi var saprast saīsinājumu "VP"; protokolā-lēmumā norādīts, ka esot pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 116.punktu, neesot saprotams, kas tos izdevis, vai tie spēkā; Lēmumā, savukārt, norādīts, ka neesot ievērojis minēto noteikumu 116.punkta prasības; viņa paskaidrojums un ziņojums pievienots pēc protokola – lēmuma sastādīšanas, to tāpēc vajadzējis atrunāt kā labojumu; protokolā- lēmumā neesot norādīts, vai atļautā ātruma pārsniegšana konstatēta ar dienesta transportlīdzeklī esošu mērierīci, iztrūkstot dati, lai konstatētu, ka vadījis transportlīdzekli ar atļauto braukšanas ātrumu; lai atzītu, ka viņa vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts ar lietošanai derīgu ierīci, kā pierādījums protokolā bijis jānorāda arī verificēšanas sertifikāts, mērierīces lietotāja pamācība, ekspluatācijas rokasgrāmata; protokolā-lēmumā neesot norādīta mērierīces pieļaujamā kļūda, tikai apgalvojums, ka transportlīdzeklis vadīts ar ātrumu 95km/h, visbeidzot ar 92km/h, bet Lēmumā norādīts, ka ir ņemta vērā pieļaujamā kļūda; protokolā-lēmumā nepareizi norādīts laiks starp pārkāpuma izdarīšanu un lēmuma pieņemšanas laiku, kas fiziski neiespējams; protokolā-lēmumā patvaļīgi norādīts atbildību mīkstinošs apstāklis; no protokolā-lēmumā aprakstītās būtības neesot saprotams, kādu ceļa zīmju darbības zonā vadījis automašīnu; Lēmumā nepareizi aprakstīta normas dispozīcija, kura attiecoties uz LAPK 149. 8.panta 12.daļu nevis 8.daļu; Lēmumā pārkāpuma būtība esot ievērojami paplašināta, salīdzinot ar protokolā- lēmumā norādīto pārkāpuma būtību, lietoti svešvārdi (Fastest, Target), tādējādi grūti uztverama teksta jēga; vienlaicīgi pa Maskavas ielu Rīgā pārvietojušās vairākas automašīnas gan virzienā uz Rīgas centru gan pretējā virzienā un izmantotie radara Stalker Dual Vision fiksētie dati neesot ticami, jo tie varējuši fiksēt jebkuras citas tuvumā esošās automašīnas braukšanas ātrumu; uzskatot, ka policijas amatpersonas, būdamas aizkaitinātas, bijušas ieinteresētas sastādīt viņam protokolu-lēmumu, sagrozot lietas faktiskos apstākļus, pieļaujot kļūdu pārkāpēja konstatācijā; pēc protokola-lēmuma pieņemšanas, iepazīstoties ar jaunākā inspektora Valsts amatpersona ziņojumu, secinot, ka tas satur pašizdomātus faktus, pieņēmumus un apgalvojumus; iestāde ignorējusi sūdzībai pievienoto /pers. J/ paskaidrojumu, ignorējusi Rīgas pilsētas ceļu kartes fragmentu; protokolam-lēmumam neesot pievienoti pierādījumi, kas ļautu identificēt administratīvā pārkāpuma vietu; augstākā iestāde, izskatot sūdzību, neesot ievērojusi LAPK 286.pantā 1.daļā noteikto sūdzības izskatīšanas termiņu, kas beidzies 2015.gada 19.oktobrī.

Bez tam Valmieras rajona tiesā 2016.gada 16.martā no /pers. A/ saņemts lūgums pieņemt blakus lēmumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ rīcības izvērtēšanu un blakus lēmuma nosūtīšanu Valsts policijas priekšniekam, jo /pers. B/ darbībā un bezdarbībā, pieņemot Lēmumu, saskatot disciplinārpārkāpuma pazīmes.

Tiesa, pārbaudot Lēmuma tiesiskumu un pamatotību, izvērtējot tiesā iesniegto lietas materiālu, secina, ka /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, bet Iestādes Lēmums atstājams negrozīts.

/pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.8.panta 8.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, t.i., par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu ar vieglajiem automobiļiem no 21 km/h līdz 30 km/h, ja tas izdarīts vietā, kas apzīmēta ar ceļa zīmi 518 „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h. Par šādu pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam paredzēts naudas sods 80 euro apmērā.

Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk CSN) 4.pants nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības."

Savukārt, saskaņā ar CSN 116.punktu „Ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto."

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.8. panta 8. daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka transportlīdzeklis atrodas kustībā administratīvā protokolā norādītajā laikā un vietā, ka kustība notiek ar ātrumu 95 km/h pie atļautā ātruma 70 km/h ceļa zīmes Nr.518 un 323 darbības zonā, ka ātrums fiksēts ar lietošanai derīgu mērierīci, ka mērierīcē fiksētais braukšanas ātrums ir attiecināms tieši uz /pers. A/ vadīto transportlīdzekli.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka /pers. A/ vadīja automašīnu /TL marka/ A4 valsts numurs /TL nr/ Rīgā pa Maskavas ielu virzienā no Dārziņa ielas uz Taisnā ielu ceļa zīmes Nr.518 un 323 darbības zonā 2015.gada 6.09 plkst.11.42.

2015.gada 16.septembra paskaidrojumā valsts policijai /pers. J/ norāda, ka 2015.gada 6.septembrī viņa kā pasažiere atradusies /pers. A/ vadītajā transportlīdzeklī, dodoties no Salaspils uz Rīgas centru. /pers. A/, vadot transportlīdzekli Rīgā, Maskavas ielā, virzienā uz Rīgas centru, transportlīdzekli apturēja … Valsts policijas amatpersonas, kuras veica pārbaudi.

Jaunākais inspektors Valsts amatpersona 06.09.2015. sastādītajā ziņojumā norādījis, ka 06.09.2015. pl.11.42, pildot dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona pamanījuši sarkanu Audi A4 ar valsts numuru /TL numurs/ … minētā automašīna apturēta Maskavas ielā starp Dārziņu ielu un Taisnā ielu ceļa zīmes 323.darbības zonā.

Jaunākais inspektors Valsts amatpersona 2015.gada 7.oktobra ziņojumā norādījis, ka 6.09. kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona, pildot dienesta pienākumus, ar patruļmašīnu S60, valsts numurs /TL numurs/ plkst.11.42 pamanījuši Audi A4 ar valsts numuru /TL numurs/, kura braukusi pa Maskavas ielu virzienā no Dārziņu ielas uz Taisnā ielu ar ātrumu no 98-95 km/h ceļa zīmes 323.darbības zonā pie atļautā ātruma 70km/h.

Kā izriet no augstāk minētajiem faktiem, ko apstiprina arī ceļu kartes izkopējums, kas atrodas policijas oriģinālajā materiālā, tiesa secina, ka ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā.

No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka /pers. A/ vadīja automašīnu ar ātrumu 95 km/h pie atļautā ātruma 70 km/h ceļa zīmes Nr.518 un 323 darbības zonā. Ātruma ierobežojuma pārkāpums fiksēts ar ātruma mērīšanas ierīci Stalker Dual Vision Nr.095450.

No SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" izsniegtā atkārtotās Verificēšanas sertifikāta Nr.E0099V15, redzams, ka ASV „Applied Concepts" ražotais radars Stalker Dual Vision Nr.095450 atbilst 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām, maksimālai kļūdai. Ierīce verificēta 2015.gada 17.februārī un verifikācijas sertifikāts derīgs līdz 2016.gada 16.februārim.

No minētā tiesa secina, ka pārkāpuma fiksēšanā izmantota derīga mērierīce un tās rādījumi saskaņā ar LAPK 243.panta desmito daļu atzīstami par pieļaujamu pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Lietā ir jāizlemj, vai fiksētie mērierīces rādījumi ir attiecināmi uz /pers. A/ vadīto transportlīdzekli un vai tie pierāda, ka tieši

/pers. A/ ir izdarījis fiksēto administratīvo pārkāpumu, vai tie ir ticami.

Jaunākā inspektora Valsts amatpersona 2015.gada 7.oktobra dienesta ziņojumā norādīts, ka 06.09.2015.pl.11.45 Maskavas ielā kopā ar inspektoru Valsts amatpersona ar patruļmašīnu S60, valsts numurs /TL numurs/ pamanījuši automašīnu plūsmā ātrāk par citām braucošu automašīnu /TL marka/ A4 ar valsts numuru /TL nr/. Paskatoties radara displejā, tās ātrums bijis 95km/h, pieņemts lēmums apturēt transportlīdzekli.

Inspektors Valsts amatpersona 2015.gada 7.oktobra ziņojumā norādījis, ka 6.09. kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona, pildot dienesta pienākumus ar patruļmašīnu S60, valsts numurs /TL numurs/ plkst.11.42 pamanījuši Audi A4 ar valsts numuru /TL numurs/, kura braukusi pa Maskavas ielu virzienā no Dārziņu ielas uz Taisnā ielu ar ātrumu no 98-95 km/h ceļa zīmes 323.darbības zonā pie atļautā ātruma 70km/h. Norādījis, ka vizuāli labi bijis saskatāms, ka minētā automašīna braukusi ātrāk par pārējām, kamdēļ pieņemts lēmums automašīnu apturēt.

No lietā pievienotā pirmā attēla, kas izkopēts no radara displejā fiksētā, redzams, ka 2015.gada 6.septembrī plkst.11:42:10 policijas automašīna (Patrol) ar valsts numuru /TL numurs/ brauc ar ātrumu 72 km/h. Mērķa logā Target ir fiksēts braukšanas ātrums 74 km/h automašīnai, kura atrodas tuvāk policijas automašīnai, bet mērķa logā Fastest ir fiksēts braukšanas ātrums 95 km/h tālākai automašīnai. Izsekojot automašīnu kustības gaitu, otrajā attēlā plkst. 11:42:11 redzams, ka automašīna, kura brauca ar ātrumu 74 km/h ir aizbraukusi no radara uztveršanas zonas, bet automašīna, kura brauca Fastest režīmā ar 95 km/h, jau ir tuvākā automašīna radaram, līdz ar ko Target režīmā uzrāda 95 km/h, bet Fastest režīmā 0 km/h. No pārbaudītā video ieraksta tiesa secina, ka fotoattēlos fiksētais atbilst patiesībai un plkst.11:42:11, kad pirmais transportlīdzeklis, kura braukšanas ātrums bija 74 km/h pabrauc garām policijas transportlīdzeklim, brauc sarkanas krāsas transportlīdzeklis un Fastest mērķa logā tiek fiksēts tā braukšanas ātrums 96 km/h un 95 km/h. Tajā pat brīdī Fastest mērķa logs izslēdzas un ieslēdzas Target mērķa logs, kurā tiek fiksēts braukšanas ātrums 95 km/h un kā pirmais attiecībā pret policijas transportlīdzekli brauc sarkanais transportlīdzeklis. Policijas darbinieki veic apgriešanās manevru, panāk šo transportlīdzekli un aptur. Apturot to, ir redzams, ka transportlīdzeklis ir Audi A4 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, ka tieši šis transportlīdzeklis konkrētajā laikā un vietā ir vienīgais sarkanā krāsā un transportlīdzekļu plūsmā brauc ātrāk par citiem transportlīdzekļiem, kā arī ievērojami ātri tuvojas priekšā braucošajai automašīnai, kuras ātrums bija fiksēts 74 km/h.

No publiski pieejamās radara Stalker Dual lietošanas instrukcijas un tehnisko rādītāju apraksta secināms, ka šīs mērierīces darbības princips balstās uz t.s. Doplera efektu un šis ierīces datu apstrādes algoritms veidots tādējādi, lai fiksētu kustībā esošus objektus – Target režīmā, lai fiksētu radaram tuvāk esošā transportlīdzekļa ātrumu, Fastest režīmā, lai fiksētu vislielāko ātrumu. No minētā tiesa secina, ka konkrētajā administratīvajā lietā ir izmantots augstas precizitātes mēraparāts, kas var noteikt ātruma ierobežojuma pārkāpumu arī tādā gadījumā, ja uz brauktuves atrodas vairāki transportlīdzekļi. Tiesa, izvērtējot policijas inspektoru ziņojumos sniegto vizuālo novērojumu un subjektīvo novērtējumu par to, ka sarkanās krāsas automašīna /TL marka/ A4 ir braukusi ātrāk par tajā pašā kustības joslā esošajiem citiem transportlīdzekļiem, izvērtējot lietai pievienotās fototabulas un video ierakstā fiksētos faktus ar radara rādījumiem, faktu, ka ātruma pārsniedzošais transportlīdzeklis sarkanais Audi A4 plkst.11:42:11 attiecībā pret radaru ir pirmais vistuvākais, atzīst, ka ir iegūts pietiekošs faktu kopums, lai ātruma pārsniedzošo transportlīdzekli identificētu, uzskatot, ka administratīvā pārkāpuma protokols par ātruma pārsniegšanu ir pareizi sastādīts tur norādītajam transportlīdzeklim /TL marka/ A4 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/.

Attiecībā uz /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīta mērierīces pieļaujamā kļūda, norādot vien tikai ātrumu 95 km/h un iespējami minimālo braukšanas ātrumu 92 km/h, tādējādi izpaužoties policijas amatpersonu nekonsekvence un precīzu datu neesamība. Tiesa, ņemot vērā iestādes Lēmumā ietverto pamatojumu saskaņā ar 2006.gada 5.decembra Ministru Kabineta Noteikumu Nr. 981"Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 3.pielikuma 40.punktu, izejot no LAPK 289.13.panta 3.daļā noteiktā – ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai, atzīstot, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokolā policijas inspektors ir ņēmis vērā augstāk minētajos noteikumos pieļaujamo mērierīces kļūdu, atzīstot, ka vietā, kur atļautais ātrums nedrīkst pārsniegt 70 km/h, /pers. A/ ir braucis ar ātrumu 95 km/h, un pareizi noteikts viņa minimālais iespējamais braukšanas ātrums 92 km/h, atņemot +3km/h, jo viņa transportlīdzekļa ātrums bija mazāks par 100 km/h.

Tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā minēto faktisko apstākļu konstatējuma pareizību, jo netiek konstatēti citi tādi objektīvi apstākļi, kas radītu pamatotas šaubas. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (SKA-493/2008 un SKA-156/2009).

No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka Protokolam pievienots video, ziņojums, paskaidrojums. Bez tam iestāde, lai pieņemtu Lēmumu, lai pārbaudītu /pers. A/ sūdzībā norādītos apstākļus, izprasījusi un pievienojusi papildus materiālus – inspektoru Valsts amatpersona, /pers.D/ dienesta ziņojumus, sastādītus 2015.gada 7.oktobrī, personas datu pārlūku par valstisko piederību, informāciju par laulību, deklarēto dzīvesvietu, atkārtotās verificēšanas sertifikātu, no Ceļu satiksmes drošības direkcijas informatīvās sistēmas datus par transportlīdzekli un /pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītāju, Iekšlietu ministrijas informācijas centra izdruku par fiksētajiem pārkāpumiem, izkopējumus trīs attēlu veidā ar 2015.gada 6.septembrī fiksēto pārkāpumu, kartes izkopējumu, dokumentu, kas apliecina, ka policijas inspektori Valsts amatpersona un /pers.D/bija apmācīti rīkoties ar konkrēto radaru. Tiesa uzskata, ka uzskaitīto dokumentu kopums, kuri ir izmantoti, lai pārbaudītu /pers. A/ sūdzībā norādītos apstākļus, lai pierādītu viņa vainu pārkāpumā izdarīšanā, ir identificējami. Iestāde, lai pieņemtu tiesiski pamatotu Lēmumu ir pievienojusi lietai augstāk minētos dokumentus, un tiesai nav pamata uzskatīt, ka bez protokolā-lēmumā minētajiem pierādījumiem, papildus pievienotais materiālu kopums nav attiecināmi uz /pers. A/. Tiesa, LAPK 243.panta izpratnē, pievienotos dokumentus vērtē kā pierādījumus, jo tie atspoguļo pārkāpuma būtību un dod objektīvāku priekšstatu par faktiskajiem lietas apstākļiem. Tiesai nav pamats uzskatīt, ka jau sākotnēji protokolam pievienotie dokumenti - video, ziņojums, paskaidrojums nav identificējami, tapuši vēlāk pēc protokola parakstīšanas. Izvērtējot lietas materiālus, tiesa nekonstatē apstākļus, kuru dēļ policijas inspektoru ziņojumos norādītais būtu apšaubāms vai nebūtu ticams. Tiesa konstatē, ka lietas ietvaros nav gūti nekādi pierādījumi, kas liecinātu par to, ka konkrētajiem policijas inspektoriem varētu būt interese protokolā un dienesta ziņojumos norādīt nepatiesu informāciju par ar radaru fiksēto /pers. A/ braukšanas ātrumu, sagrozīt lietas faktiskos apstākļus. Policijas inspektoru dienesta ziņojumi ir atzīstami par rakstveida pierādījumu un izmantojami lietas izspriešanā. Lai gan policijas inspektoru dienesta ziņojumi nav pats par sevi uzskatāmi par absolūti ticamu un neapstrīdamu pierādījumu, tomēr ziņojumos izklāstītajam par notikumu, kas risinājās, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieka sniegtā informācija nav patiesa, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi par pretējo (Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra spriedums lietā AA13-05/5, 2005. gada 9. decembra spriedums lietā Nr. 666-05/5). Izvērtējot iepriekš minēto kopsakarā, tiesa piešķir lielāku ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā

un policijas inspektoru dienesta ziņojumos fiksētajam, izņemtajos attēlos no radara mērījumiem un videomateriālā redzamajam, nevis /pers. A/ apgalvojumam par to, ka viņš nepiekrīt protokolā norādītajam, un neatzīst atļautā ātruma pārsniegšanu. Tiesa nerod loģiskus izskaidrojumus tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti apmelot pārkāpēju un sastādīt viņam administratīvā pārkāpuma protokolu par faktiski neizdarītu administratīvo pārkāpumu. Bez tam vērā ņemams fakts ir, ka /pers. A/ ne paskaidrojumā, ne arī sūdzībā nav norādījis, ar kādu ātrumu viņš vadījis transportlīdzekli. Tiesas ieskatā būtu loģiski, ja viņš būtu norādījis, ar kādu ātrumu vadīja transportlīdzekli un no kādiem faktiem ir izdarījis secinājumu, ka nav braucis ar ātrumu, kāds tika fiksēts ar mērierīci. Tiesas ieskatā, šādu nianšu nenorādīšana ne paskaidrojumā pie protokola-lēmuma, ne arī sūdzībā, turklāt, neiebilstot policijas inspektora Valsts amatpersona ziņojumā, kurš sastādīts 2015.gada 6.septembrī notikuma vietā, ar kuru iepazinās /pers. A/, norādītajam faktam, ka uz policijas inspektora jautājumu, kāds ir atļautais braukšanas ātrums konkrētajā ceļa posmā, /pers. A/ atbildējis, ka "atļauts braukt uz 90 km/h, … ka ceļa zīmes maksimālā braukšanas ātruma ierobežošanai domātas tikai ziemas mēnešos…" , arī mazina /pers. A/ apgalvojumu ticamību.

Tiesa secina, ka policijas inspektoriem nebija grūtības identificēt /pers. A/ transportlīdzekli arī pēc savas dienesta automašīnas apgriešanas un sekošanas /pers. A/ automašīnai, kas apstiprinās arī videoierakstā, kurā redzams, ka konkrētajā brīdī, konkrētajā vietā atradās tikai viena sarkanas krāsas automašīna /TL marka/ A4, kuru vadīja /pers. A/, kas izslēdz iespēju vizuāli sajaukt to ar citu automašīnu.

Attiecībā par /pers. A/ pārējām sūdzībā norādītajām kļūdām, pieņemot protokolu – lēmumu un Iestādes Lēmumu, proti, ka nav precīzi norādīts pārkāpuma izdarīšanas un lēmuma pieņemšanas datums, kas saskaņā ar ministru kabineta noteikumiem jānorāda tekstuālā veidā, līdz ar to nav ievērotas LAPK 248.panta 1.daļas un 274.panta 2.daļas 4.punkta prasības, kas esot par pamatu iesāktās lietvedības izbeigšanai; nav noskaidrotas ziņas par viņa personību, nav analizēts izdarītā pārkāpuma raksturs, vainas pakāpe, viņa attieksme pret pārkāpumu, kas jāņem vērā, uzliekot sodu; protokolam- lēmumam neesot juridiska spēka, jo neesot norādīts pilns attiecīgās organizācijas nosaukums, personas amata nosaukums; viņam neesot izskaidrotas LAPK 260.pantā minētās tiesības un pienākumi, līdz ar to nespējis pilnvērtīgi aizstāvēt sevi; protokols-lēmums neesot sastādīts viņa klātbūtnē, tas sastādīts dienesta transportlīdzeklī un viņam atnests parakstīt 2 vietās; lēmumā neesot norādīta vieta, pilna adrese, kur lēmumu var pārsūdzēt, neesot saprotams, ar kādu iestādi var saprast saīsinājumu "VP"; protokolā-lēmumā norādīts, ka esot pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 116.punktu, neesot saprotams, kas tos izdevis, vai tie spēkā; Lēmumā, savukārt, norādīts, ka neesot ievērojis minēto noteikumu 116.punkta prasības; viņa paskaidrojums un ziņojums pievienots pēc protokola – lēmuma sastādīšanas, to tāpēc vajadzējis atrunāt kā labojumu; kā pierādījums protokolā bijis jānorāda arī verificēšanas sertifikāts, mērierīces lietotāja pamācība, ekspluatācijas rokasgrāmata; protokolā-lēmumā nepareizi norādīts laiks starp pārkāpuma izdarīšanu un lēmuma pieņemšanas laiku, kas fiziski neiespējams; protokolā-lēmumā patvaļīgi norādīts atbildību mīkstinošs apstāklis; Lēmumā nepareizi aprakstīta normas dispozīcija, kura attiecoties uz LAPK 149. 8.panta 12.daļu nevis 8.daļu; Lēmumā pārkāpuma būtība esot ievērojami paplašināta, salīdzinot ar protokolā-lēmumā norādīto pārkāpuma būtību, lietoti svešvārdi (Fastest, Target), tādējādi grūti uztverama teksta jēga; iestāde ignorējusi sūdzībai pievienoto /pers. J/ paskaidrojumu, ignorējusi Rīgas pilsētas ceļu kartes fragmentu; protokolam-lēmumam neesot pievienoti pierādījumi, kas ļautu identificēt administratīvā pārkāpuma vietu; augstākā iestāde, izskatot sūdzību, neesot ievērojusi LAPK 286.pantā 1.daļā noteikto sūdzības izskatīšanas termiņu, kas beidzies 2015.gada 19.oktobrī.

Izvērtējot tiesā iesniegto lietas materiālu kopumā, ievērojot augstāk minētās /pers. A/ sūdzībā norādītās kļūdas, tiesa pievienojas sūdzībā norādītajam, ka protokolā-lēmumā nepareizi norādīts laiks starp pārkāpuma izdarīšanu un lēmuma pieņemšanas laiku, kas fiziski ir neiespējami, ņemot vērā darbības, kas tika veiktas līdz lēmuma par naudas soda uzlikšanu pieņemšanai. Taču tiesa atzīmē, ka protokola - lēmuma sastādīšanas laiks neietekmē nolēmuma galarezultātu.

Par pārējām norādītajām kļūdām - tiesai nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ nav iepazīstināts ar LAPK 260.pantā minētajām tiesībām un pienākumiem, jo, kā redzams no administratīvā pārkāpuma protokola, konkrētajā ailē viņš ir parakstījies, ir arī ierakstījis, ka „protokolā norādītajam nepiekrīt", ir parakstījies par protokola saņemšanu, bez tam protokola, kas viņam izsniegts otrajā pusē ir norādītas gan LAPK 260.pantā minētās tiesības un pienākumi, gan lēmuma pārsūdzēšanas kārtība, gan sūdzības saturs. Tiesas ieskatā /pers. A/ iesniegtās sūdzības gan par inspektora pieņemto lēmumu, gan iestādes pieņemto Lēmumu norāda uz to, ka /pers. A/ savas tiesības zināja, izmantoja tās– iepazinās ar sākotnējo lietas materiālu, izmantoja savu tiesību sniegt paskaidrojumu, ir pārsūdzējis lietā pieņemtos lēmumus likumā noteiktajā kārtībā un laikā, neskatoties uz to, ka sūdzībā norāda, ka pēc protokolā norādītā datuma nav saprotams, kad pārkāpums izdarīts, tāpat sūdzību ir iesniedzis pareizai iestādei, pareizajā adresē, neskatoties uz to, ka viņam neesot saprotams vārdu saīsinājums "VP", neesot norādīta pilna adrese protokola-lēmuma pārsūdzēšanai, neesot norādīts pilns attiecīgās organizācijas nosaukums, personas amata nosaukums, kā arī neesot saprotams saīsinājums CSN, kas tie par noteikumiem, vai ir spēkā esoši. Tiesa neapšauba sūdzībā norādīto faktu, ka protokols-lēmums neesot sastādīts viņa klātbūtnē, bet protokolu-lēmumu /pers. A/ ir parakstījis divās vietās, to ir saņēmis un ne protokolā, ne savā paskaidrojumā par visu iepriekš minēto nesūdzējās, kas norāda uz to, ka /pers. A/ uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi viss bija skaidrs un saprotams un tiesa pilnībā pievienojas Iestādes Lēmumā secinātajam, ka policijas darbinieki procesuālās darbības veica secīgā kārtībā, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku profesionalitāti.

Tiesa nepievienojas /pers. A/ sūdzībā norādītajam, ka iestādes Lēmumā (7.lpp. 5.rindkopa) esot ievērojami paplašināta pārkāpuma būtība, salīdzinot ar protokolā- lēmumā norādīto pārkāpuma būtību, lietoti svešvārdi (Fastest, Target), tādējādi grūti uztverama teksta jēga. Kā redzams no konkrēti norādītās rindkopas, iestāde, ņemot vērā viņas rīcībā esošo video ierakstu, ir precīzi aprakstījusi tur redzamos faktus par 2015.gada 6.septembri, kad tika fiksēts /pers. A/ vadītā transportlīdzekļa /TL marka/ A4 braukšanas ātrums ar mērierīci Stalker Dual Vision, kura ir aprīkota ar video iekārtu, kura tika arī minētajā vietā un laikā pielietota. Un, lai arī ir šajā pārkāpuma būtības aprakstā lietoti svešvārdi - Fastest, Target –tai pašā laikā iestāde arī ir izskaidrojusi, ko minētie mērķa logi fiksē, kāda ir to nozīme, kas nebūt neliecina, ka iestāde ir prettiesiski paplašinājusi pārkāpuma būtību. Pārkāpuma būtība ir norādīta Iestādes Lēmuma 1.lapā un neatšķiras no protokolā- lēmumā norādītās pārkāpuma būtības.

Kas attiecas uz sūdzībā norādīto, kā pierādījums protokolā bijis jānorāda arī verificēšanas sertifikāts, mērierīces lietotāja pamācība, ekspluatācijas rokasgrāmata, tad kā izriet no lietas materiāliem, parakstot protokolu – lēmumu, rakstot paskaidrojumu, no /pers. A/ puses, ka šādi dokumenti netiek pievienoti protokolam, ka netiek uzrādīti viņam, iebildumi nav izteikti. Iebildumi rodas tikai sastādot sūdzības, bet tai pašā laikā, atbilstoši LAPK 260.panta otrajā daļā noteiktajam, viņam bija tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem, kā viņš pats norāda 2015.gada 2.novembrī, ko nav izmantojis, un tādējādi nav pieņemams viņa apgalvojums, ka viņam ir ierobežotas tiesības aizstāvēt sevi.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu „ sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus."

LAPK 149.8.panta 8. daļa, likuma redakcijā, kura spēkā no 02.07.2015., nosaka, ka „par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar … , vieglajiem automobiļiem, … , ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam astoņdesmit euro apmērā. /pers. A/ par pārkāpuma izdarīšanu ir piemērots konkrētais naudas sods. Izvērtējot /pers. A/ piemēroto administratīvo sodu, tiesa secina, ka sods ir atbilstošs LAPK 149.8.panta 8. daļas noteiktajai imperatīvajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai Lēmuma saturiska neatbilstība likuma prasībām. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka /pers. A/ pārkāpums ir maznozīmīgs un persona atbrīvojama no administratīvās atbildības, jo LAPK 21.panta 2. daļā ir noteikts, ka „ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 euro un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai".

Administratīvo lietu departaments (2005.gada 27.septembra spriedums lietā Nr. SKA-257) ir atzinis, ka, L APK 21.pantā ar jēdzienu "institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu" ir atzīstamas gan institūcijas (amatpersonas), kas pieņem sākotnējo lēmumu administratīvo pārkāpumu lietās, gan pieņem lēmumu apstrīdēšanas stadijā, gan arī tiesas. Tātad LAPK 287.panta 1. daļas 2.punktā minēto lēmumu par lietas izbeigšanu augstāka iestāde un tiesa ir tiesīga pieņemt arī pārkāpuma maznozīmīguma dēļ.

Ceļu satiksmes likuma 43.prim panta 1. daļā noteikts, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. No minētās tiesību normas secināms, ka pārkāpuma uzskaites punktu piemērošanas mērķis ir novērst apdraudējumu citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un to mantai. Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr. 551 „Pārkāpumu uzskaites sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma 40.punktu par LAPK 149.8 panta 8. daļas pārkāpumu - piemēro vienu pārkāpuma uzskaites punktu. No minētā secināms, ka pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai to mantai, līdz ar to pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības.

Tiesa secina, ka /pers. A/ paskaidrojumā norādītais, ka kopš autovadītāja apliecības iegūšanas ne reizi nav sodīts par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu nav nozīmes konkrētās lietas izspriešanā, proti, tas nepierāda, ka pieteicējs nav izdarījis konkrēto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 286.pantu „ Sūdzību vai protestu par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu augstāka iestāde izskata rakstveida procesā 30 dienu laikā pēc sūdzības vai protesta saņemšanas, bet lietās par satiksmes noteikumu pārkāpumiem — pēc visu lietas materiālu saņemšanas.

Augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību." Izejot no minētās likuma normas, tiesai nav pamata uzskatīt, ka iestādei sūdzības izskatīšanas termiņš beidzies 2015.gada 19.oktobrī, kā to norāda /pers. A/. Iestādei, lai pārbaudītu /pers. A/ sūdzībā norādītos apstākļus, pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību, bija tiesības izprasīt papildus materiālus, par ko arī 2015.gada 19.oktobrī tika informēts /pers. A/, ka sūdzība tiks izskatīta 30 dienu laikā no visu lietas materiālu saņemšanas.

Balstoties uz augstāk minētajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarīja LAPK 149.8.panta 8.daļā paredzēto pārkāpumu, proti, 2015.gada 6.septembrī plkst.11.42 vadīja automašīnu /TL marka/ A4 ar valsts numuru /TL nr/ Rīgā pa Maskavas ielu virzienā no Dārziņa ielas uz Taisnā ielu ar ātrumu 95 km/h pie atļautā ātruma 70 km/h ceļa zīmes Nr.518 un 323 darbības zonā, ar iespējamo minimālo braukšanas ātrumu, ievērojot pieļaujamo radara kļūdu, 92 km/h, vienlaicīgi secinot, ka nav neviena objektīva pierādījuma, kas liecinātu par pretējo un radītu pamatotas šaubas par /pers. A/ vainu viņam inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, t.i., jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (SKA-386/2006). Konkrētajos lietas apstākļos /pers. A/ minētie procesuālie pārkāpumi ne protokola-lēmuma, ne Iestādes Lēmuma pieņemšanas procesā tiesas ieskatā neietekmēja pieņemto lēmumu tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz /pers. A/, līdz ar to nav pamats lēmuma, ar kuru persona saukta pie administratīvās atbildības, atcelšanai. /pers. A/ izvēlēto taktiku sevis aizstāvībai tiesa vērtē kā cenšanos izvairīties no atbildības, uzskatot viņa argumentus par nepamatotiem.

Tiesa konstatēja, ka Iestādes Lēmums pieņemts atbilstoši augstākas iestādes kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Iestādes Lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām un tajā ir izvērtēti /pers. A/ iebildumi par sākotnējo lēmumu, un tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka augstākās iestādes amatpersona, izskatot sūdzību un pieņemot Lēmumu, rīkojusies neatbilstoši likuma prasībām.

Tiesa, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12. panta 2. daļas 1.punktu, 289.13.pantu, 289.18. panta 1. daļu,

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2015.gada 27.novembra lēmumu Nr.2422, ar kuru atstāts negrozīts 2015.gada 6.septembrī pieņemtais lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.8.panta 8. daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams 2016.gada 23.martā Valmieras rajona tiesas kancelejā.

Tiesnese A.Sīmane